

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/360/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414208163
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8414208163.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu AB 1 B. V., so sídlom Strawinskylaan 933, Amsterdam, PSČ 1077XX, registračné číslo 560 07 043, Holandské kráľovstvo, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, adresa pre doručovanie: Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 47 234 679, proti žalovanému B., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o zaplatenie 1.195,30 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 12. 12. 2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.195,30 eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 191,37 eur, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.195,30 eur odo dňa 4. 12. 2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že jeho právny predchodca, obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľ uzatvoril so žalovaným (ako dlžníkom) dňa 9. 11. 2010 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 3.300,-eur žalovanému. V žalobe tvrdil, že žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach po 95,09 eur. Podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok, preto bol listom spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. zo dňa 28. 6. 2013 vyzvaný k splateniu celého zostatku úveru pozostávajúceho z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky, zmluvnej pokuty a zo zosplatených budúcich splátok a to všetko v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Uplatnený nárok v zmysle špecifikácie žalobcu v žalobe pozostáva z úroku vo výške 16,08 eur a zosplatennej istiny vo výške 1.179,22 eur. Zároveň si uplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 191,37 eur s tým, že ide o úrok z omeškania do dňa vyhotovenia žaloby a tiež pokračujúci úrok z omeškania od 4. 12. 2014 do zaplatenia vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.195,30 eur. Žalobca v žalobe tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od obchodnej spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. postúpením na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28. 6. 2013, ktorou mu bola pohľadávka voči žalovanému vzniknutá z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXX zo dňa 9. 11. 2010 postúpená v celom rozsahu.

Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami bola doručená dňa 13. 2. 2016 písomne nevyjadril. Písomné stanovisko k veci súdu doručil až deň pred pojednávaním a tvrdil v ňom, že predmetný úver nadobudol spoločne s manželkou s ktorou sa v roku 2012 rozviedol, pričom do rozvodu všetky veci týkajúce sa pôžičiek mala na starosti ona, po rozvode mu ich nechala a on zabudol na platenie splátok

s tým, že požadovanú sumu by mohol zaplatiť len v splátkach, lebo jeho finančná situácia nie je dobrá, má aj iné záväzky splácanie ktorých si mesačne vyžaduje sumu viac ako 1.000,- eur a náklady má aj v súvislosti s cestovaním za prácou v zahraničí.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 15. 4. 2016, na ktoré sa žalobca, jeho právny zástupca ani žalovaný napriek riadnemu a včasnému predvolaniu, žalobcovi cestou jeho právneho zástupcu doručenému dňa 21. 3. 2016 a žalovanému dňa 23. 3. 2016 nedostavili. Žalobca a jeho právny zástupca neúčast' na pojednávaní ospravedlnili podaním právneho zástupcu žalobcu zo dňa 14. 4. 2016, o odročenie pojednávania nežiadali s tým, že na podanej žalobe trvajú. Žalovaný neúčast' na pojednávaní ospravedlnil písomne dňa 14. 4. 2016 tým, že je odcestovaný za prácou v zahraničí, o odročenie pojednávania nežiadal. V súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak súd vec na pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy, keďže tí sa naň napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili a o jeho odročenie nežiadali.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomného podania žalobcu zo dňa 25. 9. 2015, s obsahom vyjadrenia žalovaného zo dňa 14. 4. 2016, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to fotokópiou Úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX a Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver, listiny „Čo by ste mali vedieť o svojom úvere?“, listiny „Informácie o poistení dohodnutom zmluvou č. XXXXXXXXXXX/2009“, žalovanému adresovanej výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 28. 6. 2013 s Podacím hárkom, fotokópiou žalovanému adresovaného Oznámenia o postúpení pohľadávky, predžalobnej výzvy na zaplatenie dlhu a oznámenia o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 19. 11. 2014 spolu s Podacím hárkom zo dňa 20. 11. 2014, Výpisom čerpania, splátok a úhrad pre úverovú zmluvu číslo XXXXXXXXXXXX obsahom výpisu z obchodného registra žalobcu a zistil tento skutkový stav:

Z obsahu úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX súd zistil, že obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 a žalovaný uzavreli úverovú zmluvu predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovanému vo výške 3.300,- eur. Zmluva bola veriteľom podpísaná dňa 9. 11. 2010, žalovaným dňa 16. 11. 2010. Žalovaný mal tento úver podľa zmluvy splatiť 60 mesačnými splátkami vo výške 97,16 eur, pričom v zmluve je uvedené (kolónka č. 36), že celková čiastka splatná spotrebiteľom bude 5.606,40 eur. Ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená v zmluve v kolónke č. 40 tak, že RPMN je od 25,3 do 26,5 %, a ročná úroková sadzba bola uvedená v kolónke č. 39 ako 21,73 %. Kolónka č. 43 zmluvy označená ako termíny splatnosti splátok je prázdna, ako lehota splatnosti je v kolónke č. 46 zmluvy uvedené „60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedená poštová poukážka. Pod časťou zmluvy označenou ako Úver (kolónky č. 34 až 46) obsahujúcou špecifikáciu úveru a podmienok jeho splácania je ďalšia časť označená ako Výplata úveru (kolónky č. 47 až 49) a potom časť označená ako Poistenie výdavkov (dobrovoľné). V kolónke č. 50 tejto časti zmluvy označenej ako Balíček PLUS je malým písmom uvedené, že klient podpisom zmluvy súhlasí s tým, aby bol poistníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie PLUS : 3,72 eur mesačne (3,98 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia).

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že je tam zaznamenané čerpanie úveru vo výške 3.300,- eur dňa 22. 11. 2010. Ďalej sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovaným z ktorých vyplýva, že žalovaný uhradil v splátkach sumu spolu 3.870,90 eur, posledná úhrada bola realizovaná v októbri 2014. Pri dátume 28. 6. 2013 je tam uvedené „zosplatnenie“, do momentu zosplatnenia bola žalovaným na úver uhradená suma 2.650,90 eur, po zosplatnení suma 1.220,- eur, pričom z výpisu vyplýva, že z úhrad realizovaných žalovaným vo výške spolu 3.870,90 eur bola suma vo výške 1.259,77 eur započítaná na úhradu úverovej istiny, suma 59,70 eur na úhradu poplatku za vedenie účtu, suma 1.565,88 eur na úhradu úroku, suma 861,01 eur na úhradu zosplatnenej istiny, suma 115,24 eur na úhradu „poistenia Bill protection“ a suma 9,30 eur na poplatok za možnosť zmeny splátky. Vo výpise je v položke „dlh“ uvedená ako dlžný úrok suma 16,08 eur, ako dlžná zosplatnená istina suma 1.179,22 eur a ako dlžný úrok z omeškania suma 191,37 eur, čo zodpovedá výške a špecifikácii nárokov uplatnených žalobcom v žalobe.

Žalobca tvrdí, že uvedené jeho nároky z úverovej zmluvy, ktoré mu pôvodným veriteľom Home Credit Slovakia, a.s. boli postúpené zmluvou o postúpení pohľadávky žalovaný mu neuhradil.

Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. ktorá bola pôvodným veriteľom v úverovom vzťahu so žalovaným je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaný do úverového vzťahu vstupoval ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, čo nakoniec vo veci nebolo ani sporné (aj samotný žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný je spotrebiteľ). Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Keďže žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa - Home Credit Slovakia, a.s. postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež ustanovenia Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy účastníkmi (16. 11. 2010) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi..

Podľa § 9 ods. 2 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> ,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> , ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> ,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> , r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> ,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení (§ 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá právnym predchodcom žalobcu so žalovaným je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačných tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Žalobca predložením písomného vyhotovenia úverovej zmluvy zo dňa 16. 11. 2010 a predložením výpisu čerpania, splátok a úhrad, v ktorom je zaznamenané vyplatenie úveru žalovanému preukázal, že právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. poskytla na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 3.300,- eur, pričom žalovaný na úhradu nárokov z tejto zmluvy zaplatil spolu sumu 3.870,90 eur. Žalobca tvrdí, že uvedenými úhradami žalovaný nerealizoval svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, nakoľko neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe a vo výpise čerpania, splátok a úhrad. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu z ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná, nakoľko žalovaný povinnosť, ktorá mu v danom prípade vyplývala zo záväzkového vzťahu so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. už splnil v celom rozsahu. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúčelový a bez poplatkov, preto veriteľovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanému poskytnutej sumy, t.j. 3.300,- eur, ktorú už žalovaný v plnom rozsahu vrátil, preto žalobcovi tento už nič nedlží.

Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (16. 10. 2010), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúčelový a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. f) doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a

termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ďalej podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov a rovnako musí obsahovať v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ďalej neobsahuje zákonným spôsobom, jednoznačne uvedený údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a podľa názoru súdu nie je ani správne uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

Je potrebné poukázať na skutočnosť, že v zmluve nie je v súlade so zákonnou požiadavkou pri uvedení výšky a počte splátok uvedený správny údaj o výške, počte a termínoch splácania úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V úverovej zmluve sa takýto podrobný údaj nenachádza a pokiaľ takýto údaj poskytuje veriteľ až v splátkovom kalendári, či inak po uzavretí zmluvy, nie je tento údaj obsiahnutý v zmluve v čase akceptácie zmluvy oboma zmluvnými stranami. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané úverové zmluvné podmienky. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisoval vyššie uvedené údaje tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na úverové či iné podmienky.

Medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia teda v zmluve musí byť uvedený údaj o termínoch splátok a musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje (zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie - v kolónke 37). V zmluve absentuje aj ďalšia náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. o spotrebiteľských úveroch - termíny splátok. Vo formulári zmluvy sa síce nachádza kolónka č. 43 označená ako termíny splatnosti splátok, kde by sa takýto údaj logicky mal nachádzať, avšak tu sa spotrebiteľ nedozvie, kedy budú splátky splatné. Kolónka č. 43 zmluvy, teda termíny splatnosti splátok totiž nie je vyplnená vôbec a je prázdna. Je tam malý symbol hviezdiky a malý text dva riadky pod ňou uvádza, že „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka“. Tento spôsob vyjadrenia termínov splátok je podľa názoru súdu neplatný, lebo je nejasný a neurčitý. V podstate sa z neho spotrebiteľ jednoznačne nedozvie, ktorý je ten konkrétny deň v mesiaci, ktorý má byť dňom splatnosti v každom mesiaci po dobu 60 mesačných splátok. Nie je totiž zrejmé, čo presne znamená poskytnutie úveru, či deň podpisu zmluvy, či deň, keď veriteľ poukázal úver žalovanému na účet, či prípadne deň keď bola suma pripísaná žalovanému na účet, alebo vyplatená iným spôsobom. Celé toto znenie je zavádzajúce, nepresné a neurčité a preto nezrozumiteľné. Navyše v hlave 5 § 1 úverových zmluvných podmienok označenej ako podmienky splácania úveru tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Je tu len uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Keďže účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch bolo to, aby bol spotrebiteľ zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je zrejmé že táto podmienka nemôže byť splnená vtedy, keď kolónka

termíny splatnosti splátok v tej časti zmluvy ktorá je hlavným bodom záujmu spotrebiteľa, lebo obsahuje špecifikáciu úveru umožňujúceho posúdiť jeho výhodnosť je prázdna a termíny splatnosti splátok majú byť zložené vyvodzované z malých písmen v texte zmluvy a už vôbec nie vtedy, keď je zakotvená iba do rozsiahlych ťažko čitateľných úverových zmluvných podmienok zmluvy, resp. do jej prílohy. Keďže uvedenie termínov splátok musí byť v zmysle ZoSÚ obsiahnuté priamo v zmluve, nemôže ich absencia v nej byť platne zhojená ani tým, že veriteľ pošle až následne, po uzavretí zmluvy dlžníkovi napríklad šeky s uvedením ich splatnosti, nakoľko takáto náležitosť musí byť priamo v texte zmluvy.

Uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere má podobu predtlačenej formulárovej tlačiva, do ktorého predtlačou boli doplnené údaje, ako evidenčné číslo, číslo zmluvy, typ úveru, autorizačný kód, potom údaje identifikujúce klienta (žalovaného), sociálne postavenie a zdroj príjmov a potom nasledujú údaje o samotnom úvere. V kolónkach 34 až 46 Zmluvy sú postupne uvedené údaje o druhu úveru, celkovej výške úveru, celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, celkovej výške mesačnej splátky, počte splátok, ročnej úrokovej sadzbe, RPMN, priemernej hodnote RPMN, celkových nákladoch spotrebiteľa, poplatku za vedenie účtu, spôsobe úhrady splátok a lehote splatnosti. Potom nasledujú údaje o výplate úveru, poistení výdavkov a za tým je v podstate nečitateľným spôsobom uvedený drobný, husto písaný text.

Súd vychádzajúc z takéhoto obsahu zmluvy preto konštatuje, že uvedená zmluva neobsahuje údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia), pričom ako už bolo uvedené, samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje /podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y)/ pritom ako už bolo uvedené v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané úverové zmluvné podmienky. Ak totiž zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na úverové či iné podmienky.

Súd si v tejto súvislosti dovoľuje poukázať na to, že uvedený záver plne podporuje aj doterajšia judikatúra. V tejto súvislosti preto súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. 4. 2015 sp. zn. 11Co/127/2015, kde tento konštatoval, cit. „Účelom náležitostí ustanovených v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-129/2010>> je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje. Ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru.“

V bode - kolónke 37 zmluvy je len celková výška mesačnej splátky. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. V bode 38 je len počet splátok, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Navyiac ani v hlave 5 § 1 Úverových zmluvných podmienok tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Je tu len uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve s tým, že tam je iba všeobecne uvedené, že jednotlivé splátky sa skladajú z príslušnej časti úverovej istiny, poplatku za vedenie úverového účtu, úrokov a prípadne úhrady za poistenie a poplatku za možnosť zmeny splátky. Z uvedeného však nevyplýva, aká konkrétne je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na poplatky. Nemožno súhlasiť s názorom, že v prípade potreby uvádzať rozpis jednotlivých splátok priamo v zmluve by stratila význam amortizačná listina upravená v § 9 ods. 3 až 5 ZoSÚ,. Povinnosť uvádzať priamo v zmluve to, aká časť splátky bude započítaná na istinu, úroky a poplatky, sa neprieči právu spotrebiteľa

žiadať od veriteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovaným riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarca tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

Čo sa týka termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona), niet pochýb o tom, že tá musí byť určená presne, jasne určito a zrozumiteľne. V danom prípade síce v kolónke č. 46 zmluvy je uvedené, že lehota splatnosti je 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci, ale takéto určenie je podľa názoru súdu nepostačujúce, neurčité a nezrozumiteľné. V zmluve absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 60 splátok a 60 mesiacov po poskytnutí úveru. Spotrebiteľ má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený bez ohľadu na to, že je možné ho vyvodiť z počtu splátok a ich splatnosti. Ak by za postačujúcu bola považovaná možnosť jednoduchého výpočtu termínu konečnej splatnosti, v takom prípade by v zmluve vždy stačilo uviesť náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok a zákonodarca by do zákona vôbec nemusel zakomponovať ust. § 9 ods. 2 písm. f), nakoľko toto by potom úplne stratilo zmysel, lebo z výšky, počtu a termínov splatnosti splátok by sa termín konečnej splatnosti dal vypočítať vždy. Zákon o spotrebiteľských úveroch ale napriek tomu osobitne, jasne a jednoznačne hovorí o jednej z náležitostí zmluvy - termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Teda musí to byť konkrétny termín. Takýto údaj ale v zmluve absentuje. Pod kolónkou 46, v ktorej je uvedené že splatnosť je 60 mesiacov po poskytnutí úveru je malým písmom husto písaný, veľmi ťažko čitateľný a zrozumiteľný text, v ktorom sa uvádza, že Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Ak teda v kolónke 46 zmluvy je na jednej strane uvedené, že lehota splatnosti úveru je 60 mesiacov po poskytnutí úveru a na druhej strane hneď pod tým je uvedené, že úver má byť splácaný až po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, tak tu je absolútne zrejмый rozpor, lebo nie je zrejмый, kedy vlastne sa má začať úver splácať a kedy je jeho konečná splatnosť.

V súvislosti s údajom, ktorý zmluva mala obsahovať v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, t.j. ročnou percentuálnou mierou nákladov súd uvádza, že v úverovej zmluve bola ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj „RPMN“) vyznačená v kolónke 40 ako interval od 25,3 % do 26,5 % s tým, že v poznámke v zmluve (vyznačenej drobným písmom) je uvedené, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru, pričom klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu Spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Podľa názoru súdu nie je naplnením zákonom vyžadovanej náležitosti uviesť hodnotu RPMN v zmluve, ak ju dodávateľ uvedie len intervalom (t.j. od do) s tým, že presná hodnota bude oznámená dodávateľom spotrebiteľovi neskôr. RPMN je jedným zo základných údajov, ktoré majú slúžiť spotrebiteľovi pri rozhodovaní sa o akceptácii návrhu na uzavretie zmluvy, pretože ide o celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru (§ 2 písm. i) ZoSÚ), čo je zrejmé aj z toho, že je povinnosťou dodávateľa v zmluve uvádzať aj hodnotu priemernej RPMN (§ 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ), aby si spotrebiteľ už pri pohľade na písomné vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere (pred podpisom zmluvy v štádiu rozhodovania sa o akceptácii návrhu) vedel jednoducho zhodnotiť výhodnosť/nevýhodnosť predmetného úveru v porovnaní s inými úvermi na trhu s úvermi. Spotrebiteľ na seba preberá povinnosti dlžníka momentom uzavretia zmluvy o úvere (podpisom zmluvy zmluvnými stranami) a nie až po oznámení presnej výšky RPMN po poskytnutí úveru, a preto je irelevantné, či následne (až po uzavretí zmluvy) veriteľ oznámil spotrebiteľovi presnú hodnotu RPMN. Súd považuje za neprijateľné, ak má byť v zmluve hodnota RPMN (ako obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ) uvedená len vo forme intervalu (bez ohľadu na to, že tento interval je v tomto prípade v rozpätí 1,2 %), pretože uvedením RPMN len vo forme intervalu dochádza aj k obchádzaniu samotného zmyslu potreby uvádzania tohto údaje v zmluve a to informovanosti spotrebiteľa o jeho celkových ročných nákladoch na úver a možnosti posúdiť výhodnosť jeho úveru v porovnaní s inými úverovými produktmi na trhu úverov pred samotným uzavretím úverovej zmluvy.

K ďalšej náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ t.j. celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť súd uvádza, že v kolónke č.36 zmluvy je uvedené, že celková čiastka splatná spotrebiteľom je 5.606,40 eur. Pri vynásobení počtu mesačných splátok ktoré mal žalovaný hradiť, t.j.60 a ich pôvodne v zmluve dojednanej výšky (97,16 eur) t.j. 60 x 97,16 eur je však zrejmé, že žalovaný mal v skutočnosti zaplatiť celkovú čiastku až 5.829,60 eur, teda sumu o 223,20 eur vyššiu ako je uvedené v zmluve. Tento rozdiel vyplýva z toho, že v celkovej splatnej čiastke uvádzanej veriteľom v zmluve nie je zahrnutá časť splátky, ktorá predstavuje poisťné ako úhradu za poistenie v sume 3,72 eur, t.j. 3,98 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia (3,72 eur ako poisťné x 60 mesiacov sa rovná 223,20 eur, teda navýšenie, ktoré v celkovej spotrebiteľom splatnej čiastke nie je zahrnuté). Po celú dobu splácania úveru teda predstavovalo poisťné sumu 3,72 eur x 60 mesiacov, čo je spolu 223,20 eur a po sčítaní veriteľom uvádzanej celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom 5.606,40 eur a tohto poisťného 223,20 eur predstavuje potom skutočná celková suma splatná spotrebiteľom 5.829,60 eur.

V zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch náležitosťou zmluvy musí byť údaj aj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Veriteľ v zmluve neposkytol pravdivý údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pretože v sume, ktorú pri tomto údaji uvádzal, t.j. 5.606,40 eur vôbec nezohľadnil poisťné. Na druhej strane pokiaľ chcel poisťné celkom oddeliť od úveru vychádzajúc z tvrdenia v zmluve, že poistenie bolo dobrovoľné, nemal ho vôbec uvádzať v sume splátok, pretože potom dochádza k zneisteniu a zavádzaniu spotrebiteľa čo všetko je v splátke zahrnuté, keď bežným prenášobení výšky splátok a ich počtu spotrebiteľ nemôže dostať údaj o veriteľom udávanej celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, pretože v skutočnosti splatí vyššiu sumu, v tomto prípade až o 223,20 eur, čo je podstatné navýšenie oproti deklarovanej sume. Výklad pojmov celkové náklady spotrebiteľa a celková čiastka ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je obsiahnutý v § 2 ZoSÚ. Podľa § 2 písm. g) a h) ZoSÚ celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Vzhľadom na uvedené, súd je toho názoru, že ak bolo dojednané poistenie, mala byť táto suma buď premietnutá do uvádzanej celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, alebo ak sa tak nestalo, potom nemala byť poňatá do uvádzanej výšky splátky, nakoľko je nesporné, že údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom patrí medzi hlavné body záujmu spotrebiteľa, keďže najjednoduchším spôsobom, bez potreby prepočtov percentuálnych sadzieb úrokov, či RPMN, čo môže byť pri uzatváraní zmluvy pre bežného spotrebiteľa značne komplikované má ponúknuť informáciu o výhodnosti úveru a o tom, o koľko sa reálne preplatí poskytnutá suma. V danom prípade je tento údaj pre spotrebiteľa zavádzajúci, lebo z jeho absolútneho vyjadrenia v zmluve, bez vynásobenia výšky splátok a ich počtu sa spotrebiteľ v skutočnosti nedozvie, že suma ktorú reálne bude musieť veriteľovi zaplatiť je o 223,20 eur vyššia ako uvádzaná celková ním splatná suma. Súd pripomína, že takéto zmatečné, vzájomne si odporujúce vyjadrenie náležitostí zmluvy by i pri absencii výslovnej úpravy v zákone o spotrebiteľských úveroch spôsobovalo neplatnosť tejto časti zmluvy v zmysle ustanovení § 37 ods. 1 a § 41 Občianskeho zákonníka keďže použitie zákona o spotrebiteľských úveroch nijako nevyklučuje aplikáciu kódexových ustanovení o vadnosti právnych úkonov (najmä § 37, § 39 Občianskeho zákonníka). Ten istý údaj (celková čiastka splatná spotrebiteľom) je totiž potom vyjadrený v zmluve dvomi rozdielnymi sumami, a to sumou 5.606,40 eur v kolónke č. 36 zmluvy a sumou 5.829,60 eur získanou vynásobením počtu a výšky splátok.

Pokiaľ ide o stanovenie ročnej percentuálnej miery nákladov, táto sa v zmysle § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch určuje ako celkový náklad spotrebiteľa spojený so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Celkové náklady spotrebiteľa, ako už bolo uvedené sú definované v § 2 písm. g/ citovaného zákona, a do nich okrem iných nákladov patrí aj poistné, ak spotrebiteľ musel túto doplnkovú službu uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver. Podľa názoru súdu uvedené poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda celkových nákladov spotrebiteľa. Údaje o poistení sú v zmluve vopred predformulované s vopred určenou, predtlačенou výškou úhrady za poistenie. Formulár zmluvy síce uvádza, že poistenie výdavkov je dobrovoľné, no vôbec neponúka možnosť dojednanie o poistení vylúčiť. I keby ale bola reálne daná spotrebiteľovi možnosť výberu, či vôbec poistenie uzavrie, nič to nemení na tom, že zahrnutie poistného do výšky splátky a jeho nezahrnutie do celkovej splatnej sumy je zavádzajúce, zmatečné a odporujúce zmyslu a podstate precizovania týchto náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ, a navyše odporujúce § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Úhrada za poistenie je 3,72 eur, teda 3,98 % z pravidelnej mesačnej splátky. Veriteľ má ďalej poistenie upravené v hlave 13. Úverových podmienok, v ktorých má predformulované, že klient v prípade pristúpenia k poisteniu pracovnej neschopnosti, invalidity a smrti následkom úrazu potvrdzuje podpisom úverovej zmluvy alebo výslovným vyhlásením či potvrdením, že sa oboznámil s podmienkami vstupu do poistenia. Vzhľadom na zvolený spôsob zakomponovania dojednaní o poistení do zmluvy a jej úverových podmienok možno len veľmi ťažko predpokladať, že dlžník, ktorému pri uzatváraní zmluvy ide predovšetkým o poskytnutie úveru venuje pozornosť uzavretiu poistnej zmluvy spôsobom ako prezentuje veriteľ. Informácie o poistení tvoria osobitnú písomnosť, ktorá obsahuje veľké množstvo informácií. Ak dlžník, žiadajúci o úver chce z obsahu zmluvy vyrozumieť s akou vlastne poisťovňou, ktorej výber naviac nemôže ovplyvniť, keďže táto je vopred zakomponovaná do zmluvy je „poistenie“ uzavreté, tak zistí to jedine z drobného písma v spodnej časti formulára zmluvy alebo až z úverových zmluvných podmienok. Vzhľadom na obsah práv a povinností z poistenia, ktoré i v samotnom Občianskom zákonníku má rozsiahlu samostatnú úpravu nemôže dôkladné a podrobné vysvetlenie práv a povinností z poistenia spotrebiteľovi, majúcemu záujem predovšetkým o úver nahradiť drobným písmom deklarované predformulované prehlásenie na spodku formulára zmluvy, že klient jej podpisom vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy č. XXXXXXXX/2009 uzavretej medzi spoločnosťou ako poisťovníkom a Českou poisťovňou ZDRAVÍ, a.s IČ: 49240749 ako poisťiteľom vrátane znení zvláštnych poistných podmienok. Poistné ako také je podľa názoru súdu spotrebiteľovi takýmto spôsobom vlastne nanútené. Pokiaľ by za takýchto okolností veriteľ so žalovaným uzavreli poistenie, mali byť náklady na poistenie zahrnuté do RPMN, čo preukázateľne neboli, preto údaj o RPMN v poistnej zmluve nie je uvedený správne a je uvedený v neprospech spotrebiteľa, pretože nezohľadňuje všetky náklady spotrebiteľa. Spôsob, akým malo byť „dojednané“ poistenie, nemôže požívať právnu ochranu. Podmienky poistenia, rozsah poistenia, výšku poistného, splatnosť a podobne zmluva vôbec neupravuje, bližšie podmienky sú upravené až v úverových podmienkach a v samostatnej listine označenej ako Informácie o poistení. Keďže však ani úverové zmluvné podmienky, ani informácie o poistení nie sú

opatrené podpisom žalovaného a dátumom, kedy mali byť podpísané, nemožno ani zistiť, či s týmito žalovaný skutočne v čase uzavretia zmluvy bol oboznámený. Okrem toho ak sa má výška poistného odvíjať od výšky mesačnej splátky, keďže súd považuje úver za bezúročný a bez poplatkov a nemožno uvažovať o správnosti mesačnej splátky, nie je možné považovať ani tvrdenú výšku poistného za platne dojednanú, čo odporuje i náležitostiam poistnej zmluvy podľa § 788 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu považuje súd poistenie dohodnuté za neplatné /§ 39 Občianskeho zákonníka/. Súd ďalej opätovne pripomína, že pokiaľ by i poistenie bolo dojednané platne a nespádalo do celkových nákladov spotrebiteľa, potom bol veriteľ povinný ho jednoznačne oddeliť od splátky. Pokiaľ ho totiž do splátky uviedol, a do celkovej splatnej čiastky nie, je údaj o celkovo splatnej čiastke spotrebiteľom uvedený v zmluve zavádzajúci a uvedený jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, keďže prezentuje podstatne nižšiu sumu ako spotrebiteľ reálne musí hradiť.

Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 11 ods. 1 zákona považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f/, j/ a k/ zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia.

Súd sa pri svojej činnosti v prípadoch zmlúv obdobných tej v tu posudzovanej veci často stretáva s argumentom, že k určeniu, že takáto zmluva je bezúročná a bez poplatku v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, je potrebné naplniť kumulatívne obe tam uvedené podmienky a to že zmluva neobsahuje písomnú formu a zároveň neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Súd však nemá najmenšiu pochybnosť o tom, že vôľou zákonodarcu nebolo stanoviť tieto 2 podmienky kumulatívne ale alternatívne a že na bezúročnosť a bezpoplatkovosť takéhoto úveru stačí absencia ktorejkoľvek z náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Napriek vo všeobecnosti „kumulatívne“ významu spojky „a“ by sa v podmienkach daného zákonného ustanovenia iný výklad prial logike, lebo je ťažké predstaviť si reálny príklad, kedy by zmluva obsahovala všetky všeobecné náležitosti a náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) ZoSÚ a súčasne nemala písomnú formu. Pri takomto výklade by bolo postačujúce, ak by zmluva obsahovala len písomnú formu a nemusela by obsahovať žiadnu z obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) ZoSÚ k tomu, aby bola nepostihnuteľná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, a teda zakotvenie výpočtu obligatórnych náležitostí zmluvy do ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (za spojku „a“) by nedávalo žiaden logický význam. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že novelou ZoSÚ účinnou od 1. 1. 2013 (uskutočnenou zákonom č. 352/2012 Z.z.) boli tieto podmienky rozšírené a zakomponované do jednotlivých bodov (písm. a/ až d/), pričom dôvodová správa k tomuto zákonu v predmetnom bode znie: „Cieľom navrhovanej úpravy je zosúladienie normatívneho textu zákona s odôvodnením tak, aby poskytnutý spotrebiteľský úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, prípade ak

- zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona alebo
- je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“

Logickým (ale s poukazom na dôvodovú správu k spomínanej novele aj teleologickým) výkladom tohto ustanovenia súd nemohol dôjsť i inému záveru ako takému, že pre vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatku postačuje to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ aj v prípade, že je zachovaná jej písomná forma.

Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď napr. tak ako tu je údaj o RPMN uvedený len vo forme intervalu a uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom odporuje prepočtu výšky a počtu splátok a keď mnohé z takýchto náležitostí majú byť zložito vyvodzované a sú doslova skryté v texte zmluvy či všeobecných podmienok (ako tu termíny splatnosti splátok), túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Z uvedených dôvodov súd zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov. Preto ani uskutočnené platby žalovaného nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovanému reálne poskytol. Vzhľadom na to, že žalovanému bola poskytnutá suma 3.300,- eur a zaplatil sumu až 3.870,90 eur, ktorá pokrýva a prevyšuje aj žalobcom požadovaný vyčíslený úrok z omeškania, resp. nároky z omeškania v splácaní splátok pred uhradením nevrátenej úverovej istiny, ku dňu vyhlásenia rozsudku neexistuje pohľadávka žalobcu voči žalovanému, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Žalobca síce návrh na priznanie mu náhrady trov konania podal, vo veci však bol v celom rozsahu neúspešný, nárok na ich náhradu mu preto vôbec nevznikol. Úspešný žalovaný náhradu trov konania neuplatnil, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).